

## *AEGEE-Leuven organiseert seminarie rond EU*

### “We keren met een nog sterkere Europese overtuiging terug”

Reiner Van Hove

Jongeren een Europees geweten schoppen: dat is één van de doelstellingen van AEGEE, met haar 17.000 leden verspreid over 260 afdelingen in 42 landen de grootste interdisciplinaire Europese studentenvereniging. In het themajaar 'Take Control' wil AEGEE (Association des Etats Généraux des Etudiants de l'Europe) jongeren tonen hoe ze kunnen wegen op de Europese besluitvorming. De Leuvense antenne van de vereniging nodigde 25 studenten uit voor een bezoek aan de plaatsen waar die beslissingen genomen worden: de Europese instellingen.

Het zijn drukke dagen voor de Nederlandse Robin Verschuren, studente sociale wetenschappen, en General Secretary van AEGEE-Leuven. Zij organiseert het vierdaagse seminarie 'The EU: (how) does it work?':

“Gezien onze ligging vlakbij Brussel is het niet meer dan logisch dat wij ons steentje bijdragen tot het Take Control-project. We hebben vijftientig Europese studenten uit vijftien verschillende landen uitgenodigd voor dit seminarie, waarin we de technische, culturele en socio-politieke aspecten van de Europese besluitvorming willen bekijken. Gisteren hebben we het Europees Parlement en de Europese Commissie bezocht, daarnaast staan er nog workshops, lezingen en groepsdiscussies op het programma.”

“We hebben net zo'n hot debate gehad”, zegt Christoph Fuchs, een Duitse student Public Administration aan de universiteiten van Münster en Enschede. “De discussie ging over de Europese identiteit: hebben we zo'n gemeenschappelijke identiteit nodig, en zo ja: hoe moet die er dan uitzien? Sommigen vinden dat Europeanen heel concrete waarden als 'respect voor ouders' moeten delen, anderen willen een Europese identiteit op een abstracteer, fundamenteel niveau, met basiswaarden als vrijheid en solidariteit. Ik reken mezelf tot dat laatste kamp.”

“Ik ook”, knikt Bartłomiej Biernat, die International Relations studeert in het Poolse Wrocław. “Een Europese identiteit moest naast je eigen nationale identiteit kunnen bestaan. Maar ik vind het wel degelijk belangrijk om die gemeenschappelijke waarden te erkennen en ook neer te schrijven. Als je wil dat immigranten in de EU die waarden aanvaarden — en ik vind, politiek correct of niet, dat ze dat moeten doen — dan moet je ze duidelijk kunnen voorleggen.”

Gezocht: symbool

Daags na hun kennismaking met de Europese Commissie en het Parlement zijn Christoph en Bartłomiej enthousiast over het bezoek. Christoph: “De sprekers van de Europese Commissie waren bijzonder goed geïnformeerd, en hun analyses waren van een hoog niveau. Maar de feiten en weetjes kan je ook in boeken terugvinden. Wat ik veel belangrijker vond, was om de Europese spirit in die instellingen te pakken te krijgen. En dat is zeker gelukt. When we left, we were more European.”

In de thuislanden van Christoph en Bartłomiej deelt lang niet iedereen die Europese geestdrift. Bartłomiej: “Veel Polen, en dan vooral de oudere mensen, vergelijken Brussel met het Moskou van de communistische periode. Ze vrezen dat alles boven hun hoofden beslist zal worden. Maar ik ben ervan overtuigd dat de jongere generaties Polen — die meer de kans krijgen om te reizen en mensen te ontmoeten — een positievere houding tegenover Europa hebben. Alleen is er momenteel nog een gebrek aan kennis: er wordt op dit moment in de scholen en universiteiten veel te weinig aandacht besteed aan Europa.”

Christoph: “In Duitsland zie ik hetzelfde probleem: er is gewoonweg te weinig geweten over wat Europa betekend heeft voor ons land, en wat het op dit moment betekent. De Duitsers zien de EU vooral als een optelsom van instituten, die hen dan ook nog eens veel geld kosten. Ik denk dat mensen ook een symbool nodig hebben om zich echt te kunnen associëren met Europa. Je zou de voorzitter van de Commissie als een symboolfiguur kunnen zien, maar in de praktijk heeft die functie toch weinig uitstraling. Een Europees president, verkozen via een voor iedereen begrijpelijke procedure, zou veel meer aanspreken.”

Eén van de deelnemers aan het seminarie is een Turks meisje, en dus is de uitbreiding van de EU een logisch gespreksonderwerp. Robin: “De discussie over de toetreding van Turkije gebeurt vaak in nogal radicale termen, maar je merkt toch meteen dat er omzichtiger geargumenteed wordt als er iemand van dat land aanwezig is.” Christoph: “Tijdens ons bezoek aan het Europees Parlement stelde dat Turkse meisje een interessante vraag: zou de discussie over de toetreding van Turkije ook zo vurig zijn als het niet zo'n groot land was? Het viel me op dat de spreker van de Europese Commissie daar niet echt een antwoord op had. Maar natuurlijk spelen die machtsfactoren wel degelijk een rol. Alleszins zijn, denk ik, alle deelnemers van dit seminarie gewonnen voor de toetreding van Turkije. Uiteraard zien we de obstakels die er nog zijn, maar we mogen de Turken niet aan het lijntje blijven houden. Een moslimland opnemen in de Unie zou een sterk

signaal zijn in this world of clashes.”

<http://aegee.studentenweb.org>